

[Jes Lunde]

at der er hjemmestyre på Færøerne, og at de skal have lov til at regere selv, men når det er gået så galt, er det klart, at vi kan blive nødt til at gå ind og pille ved nogle af mekanismerne, så vi får fjernet de værste problemer.

Det skal samtidig være mit svar til fru Kirsten Jacobsen. Jeg har stor forståelse for, at der er behov for at hjælpe de færinger, som har det dårligst, meget stort behov, men det er altså et hjemmestyreanliggende. Det er sådan nu, at vi sender penge til Færøerne som bloktilskud, og så er det i høj grad op til dem selv at disponere, og det er vi fra SF's side indstillet på at respektere utrolig langt. Vi kan ikke bare sige, at de skal følge danske regler på alle mulige områder, at de skal have dansk arbejdsmarkedslovgivning, dansk dagpengelovgivning osv., for de har hjemmestyre, og vil man respektere det, så er der grænser for, hvor tæt man kan gå i sådanne sager.

(Kort bemærkning).

Breckmann (KF):

Det er ganske rigtigt, som hr. Jes Lunde sagde, at vi har levet over evne på Færøerne, men over evne i forhold til hvad? I forhold til vores egne grundforudsætninger, som ikke er ændret en døjt af alle de krav, der er stillet af den danske regering, og som landsstyret har været tvunget til at følge. Selv om der blev investeret mellem 15 og 30 pct. mere på Færøerne, end der blev i Danmark, må man alligevel indse, at det især var de offentlige vejanlæg og tunneler, der på en måde blev overfinansieret, og som delvis ødelagde den færøske økonomi.

Man må stadig væk påpege, at det er den offentlige sektor, som bliver tvunget til at leve efter nogle danske normer, der gennemføres af interessegrupperne – de danske fagforeninger, der er på Færøerne, og de bevillingsmyndigheder, der er i Danmark, over for de tilsvarende færøske institutioner – der forvansker den færøske økonomi. Den offentlige investeringspolitik, den offentlige driftspolitik ligger langt uden for det, som en fiskeribaseret færøsk økonomi kan tåle.

Man har dænget udgifter over på det færøske fiskeri, og for at fiskerisektoren skulle kunne klare sine udgifter, har man givet den pristøtte. Men nu er fisken på grund af en naturkatastrofe forsvundet – det gælder især torsk og kuller, hvorimod gråsejen, der har været

hårdest beskattet, stadig væk er der i store mængder. Vi ved jo, at der er et omvendt proportionalt forhold imellem fiskebestande og antallet af fiskeribiologer – jo flere bureaukrater, der er, jo mindre fisk er der – og også den udvikling har færøsk fiskeri desværre lidt under.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg tror godt, at man kan respektere det færøske hjemmestyre, sådan som hr. Jes Lunde gerne vil, og samtidig sikre de socialt svagt stillede. Der bliver jo stillet krav i forbindelse med de yderligere lån. Der er stillet krav om balance på finansloven, men man kunne jo også stille det krav, at de nye bygge- og anlægsarbejder, som stadig findes på finansloven, skulle vige, før man foretog yderligere sociale nedskæringer – for det er jo det, man gør.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Jes Lunde for en kort bemærkning, og så går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Da jeg i sin tid gik på universitetet for at blive økonom, var noget af det allerførste, vi lærte, at man skal være meget varsom med statistik. Selv om en stigning i antallet af børnefødsler falder sammen med en stigning i antallet af store, er der ikke bevist nogen sammenhæng ved det; og når hr. Breckmann kan se en sammenhæng mellem, at antallet af biologer er stigende, og at fiskemængderne er fallende, er det heller ikke sikkert, at sammenhængen er den, som hr. Breckmann lægger op til. Det kunne være, at sammenhængen var den modsatte: at biologerne var blevet ansat, fordi man havde et problem, fordi man havde overfisket – støvsuget – havet og der ikke var flere fisk tilbage. At man var interesseret i at finde ud af hvorfor: Hvad er der dog sket? Hvad kan vi lære for ikke at begå den fejl igen? Jeg tror snarere, det er svaret.

Til Fru Kirsten Jacobsen skal jeg bare sige, at SF er imod sociale nedskæringer over for de dårligst stillede. Det er vi i Danmark, det er vi på Færøerne, og sådan er det bare.